

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.53. Continuatio causæ Mediolanensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

gines Deo sacras quam plurimas mulieres perditas, vel pudicitiae periculo expositas abdidit. Gnarus autem suorum quosdam de profusis in pauperes largitionibus suis murmurare, ad eos, Quia opus est, inquiebat, nonnunquam immoderatas impensas facere, Dei causa quam terrenae vanitatis gratia id agere malo, atque ita compensare sumptus nimios, qui pro rebus temporalibus evitari nequeunt. Haud omittebat tamen magnificentiam in ordinario familiae suae ornatu & in extraordinariis occasionibus curiarum regalium, summorum senatum, caeterorumque conventuum, ita, ut digniore pompa, quam ullus antecessorum, honoraretur.

Sæcul. XIII.

A.C. 1267.

p. 455.

§. LIII.

Continuatio causæ Mediolanensis.

Mediolanum ob detractionem recipiendi suum Archiepiscopum Ottonem Pro-Comitem per quatuor jam annos divinis interdictum erat. Hic tristis status magnam creabat molestiam Napo Turrio, qui in urbe præcipua pollebat authoritate. Quocirca mense Majo an. 1267. Romam Legatos misit supplicatum, ut illa censura tolleretur. Sed Papa non solum eis aures non præbuit, verum etiam, ne urbem intrarent, prohibe-

Sup. §. 6.

Corio p. 283.

Sigon. R.

Ital. p. 103.

Sæcul XIII.
A.C. 1267.

hiberi iussit. Ergo Regem Siciliae Carolum adiere. Is benigne acceptos comperta itineris causa Romam remisit, auxitque comitibus Legatis suis, qui publicum Papæ alloquium pro se ac Mediolanensibus impetrarunt. In consessu sanctiore, cui Archiepiscopus Otto intererat, Legationis Siculae Princeps præ omnibus loquebatur, Papam & Cardinales orans, ut benevole audirent Mediolanenses, qui summo Pontifici & Imperatoris hostibus semper addicti, Regi Carolo Ecclesiae obsequendi causa Italiam ingresso & copiis ejus necessaria subsidia cuncta subministrassent.

Cor. p. 287. Tum Legatus Mediolanensis hujusmodi verba fecit: Nisi statuissimus tuis, Sanctissime Pater, imperiis morem gerere, atque Apostolicæ Sedis dignitatem summa reverentia suspiceremus, rediissimus in patriam, quando nos remisseras, bellique capeffendi gratia cum inimicis tuis foedera pangere studuissimus. In materiam postea intrans sic pergebat: Archiepiscopus Leo per tempus Pontificatus sui tantum rixas serere, ac Nobilium ordinem armare contra populum conabatur. Illo mortuo populus fiducia in Turriorum præsidio posita, Raymundum ex horum familia eligi Archiepiscopum curavit, hac ratione civium discordiam sublatum iri sperans. Sed ortis

tis litibus per partes debiles Franciscus
Settalla cooptatus est Archiepiscopus.

Sæcul. XIII.
A.C. 1267.

Tum Papa Urbanus antecessor tuus neutrius electionem approbans tertium ob crimina sua exulem delegit ex illorum numero, qui a longo tempore in patriæ ruinam conspirabant. Eundem in modum plura Legatus Mediolanensis magno impetu proferebat contra Ordinem Nobilium, ac præcipue adversus Ottonem, quem insuper de hæresi suspectum reddere volebat, conclusitque alium a Papa poscendo Archiepiscopum.

Otto Pro-Comes vicissim sed moderatius dicebat. Extollebat Nobilium ordinis prærogativas & ingratos populi Mediolanensis animos, qui eum commota seditione vexatum e provincia exegisset. Præsertim Martinum Turrium his de malis reum arguebat, Tyrannum vocabat, & obitus Archiepiscopi Leonis causam fuisse perhibebat. Amplificabat indignitatem rei, ac insolentem Mediolanensium contumaciam, qua creatum a Papa ipso Archiepiscopum suum (de se loquebatur) armatis manibus repulissent. Denique illorum crudelitates tam vivis depingebat coloribus, ut assidentes ipsum interpellarent, earum horrorem ferendo impares; ac Turrios reddebat tam odiosos, ut Papa horum Legatos a sacro conventu protinus amandaret. Inita

p. 288.

p. 292.

Sæcul XIII. posthæc deliberatione statutum est, ut
A. C. 1267. Mediolanum divinis interdictum mane-
 ret, donec Papæ se submittens Ottonem
 in ipsius sedem reciperet. Tum Legati
 ad Pontificium revocati consilium, cum
 Papam & Cardinales graviter offensos
 cernerent, ne indignationem eorum au-
 gerent, se paratos exequi, quidquid Pa-
 pa præcepisset, asseruere: atque ita di-
 missi sunt. Verum Archiepiscopus Otto
 Legatos non nisi ob metum irati Papæ
 sic locutos esse, populum de iis conque-
 sturum, & Turrios ad solvendum hoc
 promissum ægre permotum iri videns ob-
 tinuit, ut Cardinalium quidam ipsum ad
 sedem Mediolanensem reducere jubere-
 tur. At mors Papam Clementem se-
 quente anno occupans hanc legationem
 fecit inutilem.

p. 296.
 Sigon. p.
 105.

§. LIV.

Schisma inter Græcos.

Schisma inter Græcos adeo ingravescer-
 bat, ut filius a patre, mater a filia,
 nurus a focu se disjungeret. Vagantium
 monachorum Hyacintho adhærentium
 numerus ingens Patriarchæ exulis partes
 fuscipiebat: alii virtute sua celebres Ga-
 lesiano aliisque cœnobiis relictis vive-
 bant privatim, nec ullam cum Patriar-
 cha Josepho communionem sibi esse vo-
 lebant.

Pachym. IV.
 c. 28.